Den 1ste Mødedags Eftermiddag forhandledes det i alle La[nd] med *Code Napoléon* som borgerlig Lovbog stadig brændende Em[ne] *„la recherche de la paternité“* (Faderskabets Eftersøgning). Her i[blandt] traf det mærkelige, at en ung Dr. jur. *Anita Augsburg* havde Mod til at forsvare den Lov, som forbyder at eftersøge Faderen til et uægte Barn, idet hun vilde have alle Børn, ogsaa de uægte, ind under Statens Forsorg. Man maa tilstaa, at hun forsvarede sin Mening med udmærket Dygtighed. Men hun mødte megen Modstand, bl. a. hos Professor *Bridel* (fra Universitetet i Genf).

Torsdagen den 5. August var helt optagen af en interessant Udflugt til Kongo-Udstillingen i Tervueren og Verdensudstillingen i Bryssel. I Tervueren gav den belgiske Forening Frokost i det fri. Jeg var saa heldig at komme til at sidde mellem den ovennævnte Fru *Proelss*, en Læges Hustru, og den finske Frk. *Majkki Friberg*, Dr. phil. fra et schweizisk Universitet. Der blev holdt flere Taler, medens Kongressen for *„Médicine légale“*, som spiste sammen med os, men paa en mer ophøjet Terrasse, bevarede en saa fornem Tavshed, at den var nær ved at irritere os. „Vi har“ — sagde jeg ved Maaltidets Slutning — „et dansk Ord, som siger, at den, som tager Barnet ved Haanden, tager Moderen ved Hjertet. Paa samme Maade kan man sige, at den, hvem det lykkes at vinde Kvindens Hjerte for en god Sag, derved gavner denne Sag mest. Alle Midler maa bruges til Fremme af de Formaal, vi kæmper for, men altid maa vi dog kun bruge lovlige Midler“ (med stærk Stemme): *„Médicine légale“*. Men vore Naboer hørte til dem, af hvilke det næppe var muligt „at slaa et Smil med en Vognkæp“.

Fredag den 6te holdt den belgiske Frk. *Marie Parent* et udmærket Indledningsforedrag om „Arbejdets Frihed, Adgang til alle Stillinger, lige Løn for Mænd og Kvinder“ . . . . Men jeg maa indskrænke mig til at nævne de følgende Programpunkter uden at tale om Forhandlingen.

Samme Dags Eftermiddag foretoges Spørgsmaalet om „Valgret og Valgbarhed til Handelsdomstole“ o. s. v.

Lørdag den 7de (sidste Dag) indledede Frk. *Léonie Lafontaine*, ligeledes mad megen Sagkyndighed Spørgsmaalet om „Velgørenhed“. Hvad denne intelligente Dame, en Søster til den belgiske Senator (Landstingsmand) *Henri Lafontaine*, sætter sig som Formaal, har hun selv udtrykt saaledes: „alle velgørende Bestræbelsers Sammenslutning uden Partihensyn“, omtrent som *„Charity Organisation Society“* i England“. *)

---

*) Se *„Nos femmes“* (Vore Kvinder), en med en Mængde Illustrationer prydet Bog paa 151 Sider, som den belgiske Kvindeforening havde udgivet i Anledning af Kongressen i Bryssel.